



**FRANJEVAČKA CRKVA  
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU  
TJEDNE OBAVIJESTI**



GODINA III. broj 117 4. svibnja 2014.

**3.VAZMENA - U GODINI „A“**

**PUT U EMAUS - OTVORENOST PREMA DRUGIM LJUDIMA**



*Pokaži mi, Gospodine,  
stazu života!*

Čuvaj me, Bože,  
jer se tebi utječem.

Gospodinu rekoh:

»Ti si moj gospodar.«

Gospodin mi je baština i čaša:  
ti u ruci držiš moju sudbinu.

Blagoslivljam Gospodina  
koji me svjetuje  
te me i noću srce opominje.  
Gospodin mi je  
svagda pred očima  
jer mi je zdesna da ne posrnem.

Stog mi se raduje srce i  
kliče duša,  
pa i tijelo mi spokojno počiva.  
Jer mi nećeš ostavit  
dušu u podzemlju  
ni dati da pravednik  
tvoj truleži ugleda.

Onog istog dana —prvog u tjednu—dvojica Isusovih učenika putovala su u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga —bijaše uskraćeno njihovim očima.

On ih upita: »Što to putem pretresate među sobom?« Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: »Žar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?«

A on će: »Što to?« Odgovore mu: »Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok —silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga g-lavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo.

A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ.

**Iz Evanđelja Lk 24,13-35**



## NIJE LI GORJELO SRCE U NAMA?

Isuse, krećeš s dvojicom učenika prema Emausu. Čudno mi je da te nisu prepoznali i pitam se gdje su im bile uši da nisu čuli i prepoznali tvoj glas? Dugo im je trebalo. Morao si puno toga tumačiti iz Pisma kako bi im protumačio sve što o tebi piše. Govorio si im s uvjerenjem i ljubavlju. Oni su slušali i upijali u sebe tvoju poruku. Tek će kasnije zaključiti da ih je tvoja riječ grijala i da su osjećali u svom srcu da si to ti. Njihovo će srce reagirati. Ono se zapalilo ljubavlju prema tebi. Ti si živ.

Kad si stigao u Emaus događa se ona jedinstvena scena. Učenici su te htjeli zadržati sa sobom. Nešto im je govorilo da te ne smiju izgubiti. Već si im putem darovao toliko svjetla i nade. Ustrajali su u svojem navaljivanju sve dok nisi s njima ušao, sjeo za stol. A



tada si pred njihovim očima uzeo kruh, razlomio ga i pružio im ga. Gdje su im do tada bile oči? Oni te sada prepoznaju. A tebe više nema. Ti si nestao ispred njihovih očiju.

Međutim, nisi nestao iz njihova srca. Oni nisu žalosni što te više ne vide. Oni su puni tebe, oni znaju da si živ, da si tu. Oni znaju kako do tebe i gdje te mogu susresti. Sve si im objasnio putem tumačeći Riječ. Sve si im rekao u lomljenju kruha.

Isuse, često se pitam gdje su naše uši i oči? Često slušamo riječ Božju. Posebno to doživljavamo kod svetih misa nedjeljom i blagdanom. Tada u zajednici vjernika svečano odjekuje tvoja poruka, živa riječ. A ipak, rijetko

ili gotovo nikada nam ne zaigra srce kao ovoj dvojici. Sve u nama ostaje hladno, a tvoja nam je riječ katkada teška, dosadna, ili je prečujemo. Isto tako svake nedjelje sudjelujemo na istom slavlju gdje se lomi kruh onako kako si to ti činio na Posljednjoj večeri, ili upravo ovako kako si učinio u Emausu. A naše oči ostaju zatvorene. S pričešću se u nama ništa ne mijenja. Nismo sposobni učiniti ono što su ova dvojica učinila: puni tebe pohrlili su natrag u Jeruzalem i posvjedočili apostolima da

si živ i da su te susreli. Nosili su te u sebi.

Isuse, obnovi čudo Emausa i u našim srcima. I mi smo često bezumni i srca spora da vjerujemo. I mi često gubimo nadu i tlo pod nogama. Često nam se

događaju stvari koje ne razumijemo. Ti dolaziš i na naše putove, presrećeš nas na našim stazama. Međutim, naše je srce još tvrde i sporije za vjerovanje nego tvojih učenika. Potrudi se s nama, Isuse, i daj da te osjetimo u svojoj sredini, a još više te molimo daj da uzmognemo biti pred ljudima pravi tvoji svjedoci. Kao i nama, i svijetu oko nas potrebna je radosna vijest da si uskrsnuo iz groba, iz zagrljaja smrti, da se preokrenula očajna situacija u radosni događaj pobjede ljubavi.

**fra Zvezdan**

Kao vjernici činimo to i inače, ali na osobit način Mariju slavimo u mjesecu svibnju. Ta ona je - svibnja Kraljica. Mnogi ljudi, a osobito oni koji nisu katolici ili pravoslavci, smatraju da Mariji, nazivajući je Bogorodicom, pridajemo božanska svojstva. Naravno da Marija nije rodila vječnog Boga koji postoji oduvijek, već bogačovjeka Isusa. Ali u Isusu su božanska i ljudska naravn nedjeljivo sjedinjene. Zato su kršćani Mariju nazivali Bogorodicom od davnina.

**Marija je Posrednica** svih milosti. Upravo to je naziv prvog Marijinog spomendana u mjesecu svibnju (8. svibnja). U tom mjesecu postoji nekoliko Marijinih spomendana te blagdan Pohoda blažene djevice Marije, koji je 31. svibnja. Tako je dva dana nakon spomendana Marije Posrednice svih milosti, spomendan Gospe Trsatske (10. svibnja), a 13. svibnja je Gospa Fatimska. I još 24. svibnja slavimo Mariju Pomoćnicu. Zanimljivo je da ove godine pomični blagdan Marije Majke Crkve, koji se slavi u ponedjeljak nakon Duhova, pada 31. svibnja, na blagdan Pohoda blažene djevice Marije.

[www.franjevci-zemun.com](http://www.franjevci-zemun.com)

tel. 011 / 2198134

## IZ KATOLIČKOG KALENDARA

**Ponedjeljak, 5. svibnja:**

sv. Maksim.

**Utorak, 6. svibnja:**

sv. Dominik Savio.

**Srijeda, 7. svibnja:**

sv. Dujam.

**Četvrtak, 8. svibnja:**

Marija Posrednica.

**Petak, 9. svibnja:**

sv. Pahomije.

**Subota, 10. svibnja:**

Gospa Trsatska.

**Nedjelja, 11. svibnja**

4. Vazmena

Nedjelja Dobrog Pastira

## CRTICA-DVIJE O SVECIMA (I/ILI SVETKOVINAMA) U OVOM TJEDNU



### GOSPA TRSATSKA

Prema predaji 10. svibnja 1291. godine na mjestu današnjeg svetišta Gospe Trsatske osvanula je Nazaretska kućica Svete obitelji. Na Trsat su je iz Nazareta prenijeli anđeli. Tu se zadržala do 10. prosinca 1294. godine kada je anđeli preniješe u Loreto, pokraj Ancone, gdje se i danas nalazi. Zbog gubitka Svete kućice, neutješanim Trsaćanima papa Urban V. 1367. godine šalje čudotvornu sliku Majke Božje imena «Majka milosti». Predaja kaže da je sliku osobno naslikao sv. Luka Evanđelist. Izrađena je na cedrovoj dasci.

Čudotvorna slika "Majke Milosti" podijeljena je u tri okomita polja. U središnjem, najvećem polju je Marija koja doji, hrani Isusa. Marijin blagi pogled usmjeren je prema Isusu ali i prema gledatelju slike. Dijete Isus ima ozbiljan pogled i podiže ruku za blagoslov. U gornjem dijelu lijevog i desnog bočnog polja prikazani su najvažniji događaji iz povijesti spasenja: Utjelovljenje (Navještenje) i Otkupljenje. Potonje je prikazano u tradicionalnoj ikonografskoj formi "deisisa" - prikaza Kristove otkupiteljske smrti na križu, prije koje je Crkvi preko sv. Ivana, najmlađeg apostola, Mariju ostavio za Majku. U doljnoj polovici lijevog i desnog bočnog polja slike prikazani su svjedoci Crkve. Ono što je Isus propovijedao nastavili su učenici! Desno su apostoli sv. Petar, sv. Ivan i sv. Pavao. S lijeve strane su prikazani nepoznati sveti biskup (najvjerojatnije sv. Nikola), sv. Bartolomej (crven, jer mu je tijekom mučeništva odrana koža) i sv. Stjepan, đakon.

## ISUS MIJENJA SRCE

U današnjem evanđelju govor je o jednom susretu, ali isto tako onda i o jednom dubokom iskustvu. To iskustvo proizvelo je u učenicima koji su pošli prema Emausu duboku unutarnju promjenu. Vrač

Čaju se u Jeruzalem sasvim drugačiji. Nose u sebi nadu koja im je bila nestala po događajima s Isusom.

Čudesno je to iskustvo ove dvojice učenika. Odražava se zapravo u dubinama njihova bića. Njihovo stanje u kojem su se nalazili bilo je stanje bez nade („...a mi smo se nadali..“) i stanje „tvrdoće srca“ (o bezumni i spora srca da vjerujete...). U tom raspoloženju oni ostavljaju grad, ostavljaju zajednicu. Slijepi su za susret, bave se sobom i svojim planovima. Dosadašnji planovi kao da su posvema pali u vodu, treba misliti drugačije, treba krenuti ponovno na onaj uhodani način u svoj svakodnevni život.

Njihove su oči zatvorene za Isusa. Ne prepoznaju ga. Ipak, nešto se u njima mijenja dok razgovaraju s tim „strancem“. Oni pred njim iskaljuju svoju dušu i srce. Govore mu o svojoj tjeskobi, o svojim razočaranjima. I Isus potom uzme riječ. Sa svakom njegovom riječi kao da se počeo topiti led s njihova srca. Oni će naknadno ustanoviti da im je „gorjelo srce“ dok im je Isus tumačio i otkrivao Pisma. U tom razgovoru otkriva se njima, ali i Crkvi dimenzija Riječi Božje. Riječ Božja grije i mijenja. Čovjek kroz slušanje Riječi postaje drugačiji, susreće se s onim koji tu Riječ šalje. Ono još nedefinirano ovi učenici nose u sebi kao iskustvo kojem se raduju, koje će pamtiti.

Zagriyani Riječju učenici postaju sposobni da bolje vide, da progledaju. Dok su sjedili za stolom i kad vidješe kako Isus lomi kruh i daje im ga, njim se „otvoriše oči“. Prepoznali su ga. Uvidjeli su da je bio u njihovoj sredini onaj koga je tražila i njihova duša, a oni ga nisu odmah prepoznali. Ali, sada je njihovo srce sigurno. On, uskrsnuti Gospodin je s njima. Oni sada mogu biti svjedoci, jer se promijenilo njihovo srce.

### **EUHARISTIJSKO**

**KLANJANJE** je  
četvrtkom nakon  
večernje svete  
mise.



Nastavljamo  
pobožnost  
**TRINAEST UTORAKA**  
**DO BLAGDANA**  
**SVETOG ANTUNA.**  
Ovaj utorak je osmi  
u tom nizu.

### **SVIBANJSKE** **POBOŽNOSTI**

Kroz mjesec svibanj  
svake večeri prije svete  
mise molimo ili pjevamo  
Litanije Majke Božje uz  
prigodnu molitvu. Tada  
nastavljamo s  
euharistijskim slavljem.  
Neka nas ovaj mjesec  
združi u jedno da zajedno  
s „Marijom, Majkom  
Isusovom“ u molitvi  
čekamo DUHOVE.

## **RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA**

Nedjeljom u 9, 11 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati. Ponedjeljkom nema sv. mise.